

Verhallen van nieuwkomers

Heb de video verhalen van Moustafa, Osilah, Ahmed en het verhaal van Yousuf sabir die hier in op school zijn verhaal vertelde. Het is gewoon aangrijpend om te horen dat je uit het land moet vluchten waar je vandaan komt en al je connectie's hebt. En dat je daarna als opnieuw moet opbouwen in het land waar je naar toe vlucht. En je bent niet eens je leven zeker of je veelig aan komt of niet.

Ik zou het zelf heel lastig vinden als ik hier weg moet omdat ik me leven hier niet meer zeker ben. Ik weet niet of ik de reis over leef of dat ik ergens kom waar ik veelig ben en een nieuw leven kan opbouwen. Ik zou zo erg me vader, me broer en me vriendin sharon missen.

Ik gebruik voor inspiratie voor mijn tekstbased applicatie een combinatie van deze verhalen en de verhalen die ik via andere gehoord heb. Ik combineer daar mee verhalen van mensen die ik ken die niet zo prettige ervaringen gehad hebben in hun leven. Wil een land gebruiken die in onze tijd afspeelt maar met een niet bestaande naam.

Prologue: Het land Narilia

Narilia is in constante oorlog met een deel van de bevolking. Dit deel is zwaar gelovig en krijgt het gevoel dat er niet naar hun geluisterd wordt. Dit geloof is Magistra. Ze geloven dat als gegeven is door hun god en niemand anders en vinden dat de regering aan het kloten is met wat de god hun gegeven heeft. Ze hebben een rebel groep op gericht genaamd Narilia free movement of te wel nfm voor kort. Die alles weer wilt terug geven aan het volk. Daarnaast heeft Narilia een ruzie lopen met de buurlanden want Narilia wilt geen lid meer zijn van hun landen bond. Maar de landen bond vindt dit niet oke want de landenbond (ner/North east rally) wilt hoe dan ook Narilia niet kwijt. Dit betekende voor Narilia sancties die de economie van narilia heel erg beschadigd heeft. Waardoor de burgeroorlog alleen maar erger werdt. En dat mensen die bij een bepaald geloof horen hun leven te vrezen hebben. Dit geloof is Naturia. Ze geloven dat de natuur van iedereen is en iedereen er vrij mee mag doen wat zij willen. Dit gaat tegen het geloof in van Magistra.

Hoofdstuk 1: Voor vertrek van Narilia.

De hoofdcharacter is de persoon die het verhaal speelt. Met daarbij keuze voor gender.

Het is nu het jaar 2020. Jij bent student aan de universiteit die heel erg zijn best doet omdat af te ronden. Buiten is er constante oorlog en het is zo erg geworden dat ze nu zijn overgegaan van het oplazen van auto's en zelfs staats gebouwen. Jij probeert zo goed mogelijk je leven verder te leven met je familie. Maar de constante dreiging van dat ze jou zouden vermoorden wegens het geloof is iets wat heel zwaar voor je. Je bent bang dat je familie wegens hun iets zou overkomen. Je hadt lang getwijfelt om te vluchten en ergens anders heen te gaan want je weet niet of het daar beter is en of je goed aankomt. Na de moordt op je beste vriend heb je besloten om te vluchten en je volgt het advies van een van je vrienden op. Hoe je vlucht is aan de speller en of je het redt is ook maar de vraag.

Hoofdstuk 2: De Weg uit Narilia.

Je hebt een keuze gemaakt hoe je weg gaat en met wie. Er blijven altijd mensen achter en je hoop dat die veelig blijven. Je gaat nu je eigenland uit. Je denkt erover na waar je heen gaat en of het goed komt. De beelden van de lichamen op straat popt je hoofd in. Je zucht en zegt ja ik ga. Je keuze kan je opveele plekken brengen. Of je het land uitkomt is vraag een. En of je een veilig aankomt op je besteming is vraag twee.

Hoofdstuk 3: De aankomst

Je bent aangekomen of je kan niet verder meer waar je nu bent. Je bent teminste dat je reis (tijdelijk) over is en dat je nu even kan adem hallen. Jij en mogelijk je reis partners zijn aangekomen op deze plek. Je kijkt hoe nu verder. Moet je misschien nog verder reis omdat je in een vluchtelingen kamp zit of kan je adem halen en je voorbereiden op de toekomst. Dat is allemaal aan jou keuzes.

Hoofdstuk 4: De toekomst

Je hebt nu hier een paar jaar gezeten. De vraag is was dit de juiste keuze en de juiste plek. Of hadt je liever ergens anders gezeten. Voornu maakt dat niet voor jou uit. Je hebt gedaan wat je kon. Of je nu in een vluchtelingen kamp zit of veelig in een land en een eigen plek is. Je bent teminste niet meer in die allende.